

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Odi/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119322446
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Rejdovianová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119322446.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, konajúc sudkyňou JUDr. Dominikou Rejdovianovou, v právnej veci žalobcu I. Á., F.. XX. XX. XXXX, Q. T. G.U. XXX/XX, XXX XX S. J., proti žalovanému O.. I. T., F.. XX. XX. XXXX, Q. T. Š. E.. S.. Š. XXXX/XX, XXX XX A., H. H. Z. E. I. T. - L., J. E. H. Š. E.. S.. Š. XXXX/XX, XXX XX A., O.: XX XXX XXX, o zrušení oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovaného, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietá.

II. Žalovanému nepriznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 09. 07. 2019 domáhal zrušenia oddĺženia žalovaného pre nepoctivý zámer podľa § 166g ods. 2 písm. c), e) f), g), h) a l) zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov /ďalej len „ZoKR“/ a z dôvodu, že zo správania dlžníka po podaní návrhu nemožno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností a schopností podľa ustanovenia § 166g ods. 1 ZoKR.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný nevynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh a ani snahu získať zamestnanie. Uviedol, že žalovaný dovŕšil XX rok života, netrpí žiadnym závažným ochorením, ktoré by bránilo žalovanému vo výkone zamestnania a ako vysokoškolsky vzdelaná osoba v odbore ekonómia, mal možnosť sa zamestnať. Žalobca ako dôkaz priložil výtlačky z internetového portálu profesia.sk, v ktorom je uvedená ponuka zamestnania v odbore ekonómia s požiadavkou vysokoškolského vzdelania X. stupňa, v meste Lučenec, z obdobia vyhlásenia konkurzu na osobu žalovaného. Ďalej uviedol, že žalovaný vykonával poradenstvo v oblasti účtovníctva na základe živnostenského oprávnenia, ale odmeny za vykonané služby poberal v hotovosti, nakoľko nemá v banke podnikateľský účet ani bežný účet pre fyzické osoby. Predmetnú podnikateľskú činnosť vykonával od roku 1992 do roku 2018, t.j. 26 rokov, za ktorú dostával finančnú odmenu, avšak túto skutočnosť žalovaný neoznámil správcovi konkurznej podstaty, čím sa dopustil porušenia ustanovenia § 166g ods. 2 písm. c) ZoKR. Žalovaný sa odhlásil z trvalého pobytu a z prechodného pobytu na území Slovenskej republiky, pričom trvalý pobyt uvádza iba mesto A. a javí sa, že má pobyt v niektorom zo susedných štátov, pravdepodobne v E., nakoľko sa nachádza len 30 km od A.. Vzhľadom na uvedené, žalovaný nemá na území Slovenskej republiky centrum hlavných záujmov, čím došlo k porušeniu ustanovenia § 166g ods. 2 písm. l) ZoKR. Voči žalovanému je vedených niekoľko exekučných konaní. Žalovaný vykonával činnosť rozhodcu S. J. A. J.. S.. Z., B. X, XXX XX A., pričom aj za túto činnosť poberal odmenu. Nakoľko v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu žalovaný aktívne podnikal v zmysle živnostenského oprávnenia a za predmetné činnosti poberal finančnú odmenu, nie je možné ho považovať za platobne neschopného. Zo správania žalovaného v čase pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu vyplýva, že sa spoliehal na riešenie jeho záväzkov v konkurznom konaní alebo inštitútom splátkového kalendára, z čoho vyplýva

jeho nepoctivý zámer v zmysle § 166g ods. 2 písm. g) ZoKR a tým mal v úmysle aj poškodiť veriteľov, čím porušil ustanovenie §166g ods. 2 písm. h) ZoKR. V zmysle uvedených skutočností a vychádzajúc zo správania žalovaného pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, je možné usudzovať, že sa žalovaný úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu, čím porušil ustanovenia § 166g ods. 2 písm. e) ZoKR. Žalobca tiež uviedol, že žiada, aby súd v zmysle § 166g ods. 3 ZoKR, prihliadal prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer dlžníka, ktorý v minulosti mal alebo stále má významnejší majetok, má skúsenosti s podnikaním, pôsobí alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec alebo pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby alebo má iné životné skúsenosti. Žalovaný mal udelené živnostenské oprávnenie a bol členom predstavenstva v akciovej spoločnosti. Žalovaný vedel akým spôsobom prebieha konkurzné konanie a ako je možné vyhýbať sa dlhom, keďže jednu spoločnosť priviedol do konkurzného konania. Pričom je možné predpokladať, že žalovaný bude opakovane podávať návrh na vyhlásenie konkurzu. Žalovaný nebol ochotný uhradiť ani jednu splátku po dobu piatich rokov, pričom istina dlhu vo výške 1.800 Eur nie je devastujúcou pre osobu žalovaného. Predmetná pohľadávka vznikla obývaním bytu, ktorý bol vo vlastníctve R..Q..B.. I..J.., S. X, XXX XX A., za ktorý žalovaný neplatil nájom. V uvedenej spoločnosti je vedený ako člen predstavenstva v zmysle priloženého dôkazu, výpisu z obchodného registra. Správca konkurznej podstaty predmetnej spoločnosti v rámci konkurzu úpadcu R..Q..B.. I..J.. „. P. pohľadávku predal a zmluvou o postúpení pohľadávky, postúpil na žalobcu. Žalobca sa obrátil na exekútora, zaplatil poplatky za vydanie poverenia a exekútor vydal upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo riadne doručené dlžníkovi. Na základe vyhláseného konkurzu, exekučné konanie ďalej neprebíha. Podľa názoru žalobcu, je tento prípad učebnicovým príkladom zneužitia inštitútu oddĺženia a nepoctivého zámeru dlžníka.

3. Súd doručoval žalobu spolu s prílohami a poučením v zmysle § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok /ďalej len „CSP“/ žalovanému, ktorý vo svojom vyjadrení zo dňa 17. 10. 2019 uviedol, že žalobu považuje za nedôvodnú, nakoľko vynaložil snahu a úsilie k tomu, aby zákonným spôsobom riešil svoju situáciu a mohol normálnym spôsobom žiť bez obáv o svoju rodinu, deti. Bez obáv, že ho budú opätovne navštevovať osoby, ktoré si vymáhajú svoje dlhy neadekvátnym spôsobom, nakoľko tieto osoby sa žalovanému vyhrážali a opätovne sa snažili dobyť do jeho bytu a neustále oslovovali celú jeho rodinu pre dlhy, ktoré vznikli bývalému manželovi. Zároveň uviedol, že žalobca žalovaného opisuje ako osobu, ktorá nemala snahu sa zamestnať, pričom okamžite od ukončenia vysokej školy v roku 1989 ako to zákon umožňoval, začal žalovaný podnikáť. Po materskej dovolenke v roku 1992 si žalovaný otvoril požičovňu svadobných šiat, následne si otvoril prevádzky s maloobchodom, mal veľkoobchod s plavkami, prevádzkoval videopožičovňu, snažil sa zabezpečiť rodinu všetkými silami a schopnosťami. Od roku 1992 žalovaný sústavne pracuje bez prerušenia, bez dovolení, bez PN, bez poberania akýchkoľvek dávok a preto zastáva názor, že žalobca uvádza jednoznačne nepravdivé a irelevantné skutočnosti za účelom participovania na chudobe druhých, nakoľko predmetnú pohľadávku odkúpil za sumu 100 Eur. Ďalej uviedol, že vždy ustanovenému správcovi konkurznej podstaty Ing. Mariánovi Holúbekovi poskytoval požadovanú súčinnosť, dostavil sa do kancelárie správcu a zodpovedal na všetky dotazy týkajúce sa prebiehajúceho konkurzného konania. Niekoľkokrát so správcom komunikoval telefonicky a prostredníctvom emailu. V návrhu na vyhlásenie konkurzu uviedol všetok majetok, ktorý bol vo vlastníctve žalovaného v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu. Nepodával návrh ako nemajetná osoba a ani sa toho majetku nezbavil pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu. Ustanovený správca konkurznej podstaty tento majetok predal v ponukovom kole, ktoré bolo zverejnené v obchodnom vestníku č. 133/2019 zo dňa 12. 07. 2019 za sumu 371 Eur. Žalovaný navrhol, aby súd ustanoveného správcu konkurznej podstaty vyzval na vyjadrenie sa. K okolnostiam, že žalovaný nevyužil ponuku pracovných miest, ktorú predložil žalobca, žalovaný uviedol, že sa jedná o hypotetické ponuky stiahnuté z internetu za účelom vykreslenia žalovaného ako osoby, ktorá nemala záujem o žiadnu prácu. Opätovne uviedol, že celý život pracoval najmä ako samostatne zárobkovo činná osoba, aj keď v poslednej dobe sa mu v podnikaní nedarilo a nedokázal vyriešiť svoju situáciu touto formou a preto sa zamestnal na trvalý pracovný pomer mesiac po vyhlásení konkurzu t.j. od 18. 10. 2018. Predmetnú pracovnú zmluvu priložil ako dôkaz. Hlavným dôvodom pozastavenia živnosti a zamestnania sa na pracovnú zmluvu, bola skutočnosť, že žalovaný nedokázal platiť poisťné odvody, ktoré ako samostatne zárobkovo činná osoba musel platiť aj napriek inému pracovnému pomeru, čím sa snažil zabrániť vzniku ďalších dlhov, nakoľko exekučné konania voči osobe žalovaného boli najmä pre nezaplatené odvody v sociálnej a zdravotnej poisťovni. Zlá finančná situácia a dlhy vznikli z dôvodu pôžičiek bývalého manžela, ktorý si napažičiaval nie malé peniaze od súkromných osôb, ktorým splácal nie len pôžičky ale aj úžernícke úroky. Dôsledkom takéhoto konania bola skutočnosť, že nemal dostatok

finančných prostriedkov na obchod, podnikanie, platenie odvodov, dlhov, úrokov a splátok. Bývalý manžel nakoniec odišiel pravdepodobne do zahraničia a nechal tu nedoriešené problémy a všetky dlhy, pričom nijakým spôsobom neprispieval na úhradu dlhov a neplatil ani súdom stanovené výživné na maloleté dieťa. Žalovaný sa snažil vzniknuté dlhy splácať. Exekútori mu vydražili za účelom uspokojenia veriteľov chatu, byt a auto. Na tvrdenie žalobcu, že žalovaný býva v zahraničí, uviedol, že nikdy z mesta A. neodišiel. V byte F. K.. S. X, žalovaný býval do 31. 03. 2018 a ako dôkaz priložil Zmluvu o ukončení nájomnej zmluvy. Dôvod trvalého pobytu v meste Lučenec, je zrušenie trvalého pobytu novým majiteľom bytu na Š. E.. S.. Š. XX, ktorý bol vydražený ešte v roku 2011. Na pošte si žalovaný zriadil POST BOX, kde preberal všetky písomnosti. Žalovaný doložil dôkaz, potvrdenie o zriadení POST BOX. Na tvrdenia žalobcu ohľadom konkurzu spoločnosti R..Q..B., I..J.. „. P. uviedol, že ako člen predstavenstva akciovej spoločnosti nepodnikal ako živnostník. Za činnosti spojené s výkonom funkcie nepoberal žiadne odmeny. Na predmetnú akciovú spoločnosť nebol podaný dlžnícky návrh na vyhlásenie konkurzu, ale veriteľský návrh, takže žiadnym svojim konaním nespôsobil spoločnosti úpadok a následne konkurz spoločnosti. Uvedená akciová spoločnosť sa dostala do konkurzu v roku 2010, čiže takmer 10 rokov pred vyhlásením konkurzu na žalovaného ako fyzickú osobu, takže táto skutočnosť nemala vplyv na konkurz, ktorý je predmetom tohto konania. Ku skutočnosti tvrdenej žalobcom, ohľadom vykonávania činnosti ako rozhodca S. J. A. J.. S.. Z..., žalovaný uviedol, že predmetnú činnosť vykonával, nakoľko sa nebránil žiadnej ponúkanej práci. Nechcel sa stať v spoločnosti spoločníkom ani konateľom, nakoľko nemal právnické vzdelanie ale súhlasil s tým, že bude vystupovať ako rozhodca, keďže v danej situácii si nemohol dovoliť odmietnuť žiadnu možnosť zárobku. Žalovaný pôsobil ako rozhodca od 2010 do 2015 roku a vykonával ekonomické a administratívne práce, pričom rozhodovali rozhodcovia, ktorí mali na túto činnosť adekvátne vzdelanie a vedomosti. Avšak rozhodcovský súd nedosahoval také príjmy z poplatkov za rozhodcovskú činnosť, aby pokryli všetky náklady. Žalovaný ako dôkaz predložil prehľad tržieb, ktoré svedčia o hospodárskych výsledkoch tohto subjektu. Na záver žalovaný uviedol, že ako dôkaz o tom, že nemal nepoctivý zámer svedčí aj skutočnosť, že dňa XX. XX. XXXX žalovanému zomrel otec a o tejto skutočnosti upovedomil aj ustanoveného správcu konkurznej podstaty, nakoľko si je vedomý, že dlžník v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky ma ponúknuť aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľnej pohľadávky.

4. Podaním zo dňa 12. 11. 2019 (§ 167 ods. 3 CSP) žalobca uviedol, že má za to, že žalovaný neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by rozporovali tvrdenia žalobcu uvedených v podanej žalobe. Žalobca považuje za nepodložené tvrdenia žalovaného o okolnostiach, za ktorých vznikli dlhy žalovaného, keďže všetky pohľadávky sú vedené na osobu žalovaného, pričom sa jedná o 26 exekučných konaní vedených na meno žalovaného. Žalovaný poskytoval súčinnosť iba správcovi konkurznej podstaty, avšak veriteľom neposkytoval žiadnym spôsobom súčinnosť. List, ktorým žalobca navrhol žalovanému splátkový kalendár žalovaný neprevzal a zásielka sa vrátila späť ako neprevzatá v odbernej lehote. Pričom takýmto spôsobom konal niekoľkokrát, čím sa úmyselne vyhýbal splácaniu svojich dlhov. Žalovaný súvisle a dlhodobo vytváral dlhy. Stal sa dlžníkom aj voči daňovému úradu. Uviedol, že žalovaný sa vo svojom vyjadrení priznal ku skutočnosti, že ako samostatne zárobkovo činná osoba plánoval voči svojej osobe konkurz a nemal záujem zamestnať sa, nakoľko by musel uspokojovať svojich veriteľov, preto sa zamestnal až po vyhlásení konkurzu. Žalobca ďalej uviedol, že v skutočnosti vlastníkom bytu v bytovom dome na ul. Š. E.. S.. Š. XXXX/XX, A. sú deti žalovaného, ktoré predmetnú nehnuteľnosť získali titulom C. W. Č.. R. XXX/XX dňa 23. 03. 2016, o čom svedčí predložený LV. Žalovaný aj po vyhlásení konkurzu neplatí odvody a ku dňu tohto vyjadrenia je dlžníkom v Sociálnej poisťovni a Všeobecnej zdravotnej poisťovni. Pohľadávka Sociálnej poisťovne predstavuje sumu 8.619,26 Eur a pohľadávka Všeobecnej zdravotnej poisťovne predstavuje sumu vo výške 598,85 Eur. Taktiež má dlh voči finančnej správe vo výške 330,33 Eur. Žalobca opakovane rozporoval tvrdenia žalovaného ohľadom príjmu za výkon činnosti ekonomického poradcu a účtovnícke služby, za výkon funkcie rozhodcu a člena predstavenstva v spoločnosti R..Q..B., I..J.. „. P.“.

5. Dňa 17. 12. 2019 súd žalovanému doručoval vyjadrenie žalobcu zo dňa 12. 11. 2019 a umožnil mu, aby sa v lehote 15 dní od doručenia písomne vyjadril a uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na svoju obranu (§ 167 ods. 4 CSP). Žalovaný podaním zo dňa 07. 01. 2020 uviedol, že sa pridrižiava svojho pôvodného vyjadrenia a ako dlžník mal poctivý zámer, robil a bude robiť všetko pre riešenie svojich dlhov v medziach svojich možností a schopností. Na účely posúdenia nepoctivého zámeru dlžníka, nie je možné v žiadnom konaní, resp. opomenutí konania nájsť naplnenie ktoréhokoľvek ustanovenia § 166 ods. 2 ZoKR, ktoré by zakladalo čo i len pochybnosť o nepoctivom zámere žalovaného, nakoľko poskytoval súčinnosť správcovi konkurznej podstaty, našiel si

zamestnanie, majetok získaný dedením ponúkol na vyporiadanie svojim veriteľom. Žalovaný oznámil právoplatné ukončenie dedičského konania.

Podľa ustanovenia § 166f ods. 1 ZoKR, veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

Podľa ustanovenia § 166f ods. 2 ZoKR, právoplatné rozhodnutie o zrušení oddĺženia je účinné voči všetkým. Iné rozhodnutie o návrhu na zrušenie oddĺženia nie je prekážkou, aby sa rozhodovalo o novom návrhu na zrušenie oddĺženia, ak je podaný iným veriteľom alebo sú tu nové dôkazy, ktoré poctivý zámer dlžníka vylučujú.

Podľa ustanovenia § 166f ods. 4 ZoKR, zrušením oddĺženia sa oddĺženie stáva voči všetkým veriteľom neúčinné. Pohľadávkam sa v plnom rozsahu, v ktorom ešte neboli uspokojené, obnovuje pôvodná vymáhateľnosť aj splatnosť. Takéto pohľadávky sa nepremičia skôr ako uplynie desať rokov od zrušenia oddĺženia.

Podľa ustanovenia § 166f ods. 5 ZoKR, právoplatné rozhodnutie o zrušení oddĺženia je rozhodnutím o vylúčení podľa § 13a Obchodného zákonníka.

Podľa ustanovenia § 166g ods. 1 ZoKR, dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. c) ZoKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu.

Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. e) ZoKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh.

Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. f) ZoKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť.

Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. g) ZoKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom.

Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. h) ZoKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa.

Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. i) ZoKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak dlžník sa domáhal zbavenia dlhov napriek tomu, že na území Slovenskej republiky nemal v čase podania návrhu centrum hlavných záujmov.

Podľa ustanovenia § 166g ods. 3 ZoKR, súd prihliada prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý v minulosti mal alebo stále má významnejší majetok, má skúsenosti s podnikaním, pôsobí alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec alebo pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby alebo má iné osobitné životné skúsenosti.

Podľa ustanovenia § 166g ods. 5 ZoKR, poctivý zámer dlžníka súd skúma iba v konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. V konkurznom konaní ani v konaní o určení splátkového kalendára súd poctivý zámer dlžníka neskúma.

6. Na prejednanie vecí samej, súd určil termín pojednávania na deň 07. 04. 2020, avšak tento bol odročený na neurčito, z dôvodu prijatých preventívnych opatrení na zamedzenie šírenia akútneho respiračného syndrómu spôsobeného novým koronavírusom. Následne súd určil termín pojednávania na 30. 07. 2020, na ktorý sa žalobca a žalovaný riadne dostavili.

7. S novou právnou úpravou oddĺženia fyzických osôb konkurzom alebo splátkovým kalendárom účinnou od 01. 03. 2017, bol do nášho právneho poriadku zároveň začlenený inštitút zrušenia oddĺženia dlžníka pre jeho nepoctivý zámer. Je to osobitný druh sporového konania, v rámci ktorého súd vykonáva následnú, tzv. ex post kontrolu poctivosti zámeru dlžníka pri jeho oddĺžení, pretože pri vyhlásení konkurzu, jeho poctivý zámer neskúma (§ 166g ods. 5 ZoKR).

8. Podmienky na úspešné sa domáhanie zrušenia oddĺženia dlžníka, zákon taxatívne stanovuje v § 166f ods. 1 ZoKR. Osobou s aktívnou legitímáciou na podanie návrhu, resp. žaloby, je každý veriteľ, ktorý súdu zdôvodní a doloží dôkazmi, v akom smere bol oddĺžením dlžníka dotknutý, to znamená ako tento proces, ktorý začal návrhom dlžníka s nepoctivým zámerom, ukrátil jeho konkrétne práva. Osobou pasívne legitimovanou je dlžník, resp. podľa § 166f ods. 3 ZoKR jeho dedičia, v prípade ak navrhovateľ trvá na pokračovaní konania s dedičmi. Zároveň zákon vyžaduje aj včasnosť podania takého návrhu, pričom je stanovená prekuzívna lehota šesť rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára, ktorú súd skúma z úradnej povinnosti. Až po splnení všetkých vyššie uvedených podmienok podania žaloby na zrušenie oddĺženia dlžníka, súd pristúpi k posudzovaniu a skúmaniu poctivosti, resp. nepoctivosti zámeru dlžníka pri oddĺžení v zmysle § 166g ods. 1 a 2 ZoKR. Možno povedať, že súd posudzuje akoby priťažujúce a poľahčujúce okolnosti na strane dlžníka. Kedy nemá dlžník pri oddĺžení poctivý zámer, zákon stanovuje len demonštratívne, to znamená v súdnej praxi sa môžu vyskytnúť aj prípady, s ktorými zákon výslovne nepočíta. Súd posudzuje poctivý zámer u dlžníka postupom podľa § 166g ods. 3 a 4 ZoKR. V týchto ustanoveniach zákonodarca súdu určuje, kedy má byť jeho proces skúmania miernejší a kedy má prihliadať prísnejšie na okolnosti konania dlžníka. U dlžníka, ktorý má len základné vzdelanie, vysoký vek, vážne zdravotné dôvody, stratil obydľie alebo zažil v živote inú udalosť, ktorá mu sťažila uplatnenie v spoločnosti, má súd postupovať miernejšie a zohľadniť vyššie uvedené kritéria. Naopak prísnejšie by mal súd pristupovať k skupine dlžníkov, ktorí požiadajú o oddĺženie a mali alebo majú významnejší majetok, majú skúsenosti s podnikaním, pôsobili alebo pôsobia ako vedúci zamestnanec alebo v orgánoch právnickej osoby alebo majú iné osobitné životné skúsenosti. Následky, ktoré vyvoláva rozhodnutie súdu o zrušení oddĺženia dlžníka pre nepoctivosť jeho zámeru sú zakotvené v § 166f ods. 3 a 4 ZoKR a tieto pôsobia „erga omnes“, teda voči všetkým veriteľom.

9. V danej veci súd pristúpil v rámci sporu k posudzovaniu podmienok za splnenia ktorých, sa môže veriteľ úspešne domáhať zrušenia oddĺženia dlžníka pre nepoctivosť jeho zámeru. Žalobca v spore disponoval aktívnou legitímáciou, nakoľko preukázateľne je veriteľom žalovaného, čo súdu preukázal Platobným rozkazom Okresného súdu Lučenec č.k. 4Ro/415/2013 - 12 zo dňa 29. 07. 2013, právoplatný dňa 09. 10. 2013; Zmluvou o postúpení pohľadávok medzi správcou konkurznej podstaty JUDr. Marianou Matulovou a žalobcom zo dňa 18. 08. 2014, ktorá potvrdzuje, že žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanému v rámci konkurzu na úpadcu R..Q..B. I..J.. R. P.“, v súpisovej hodnote 1.800 Eur za odplatu vo výške 100 Eur; a upovedomením o začatí exekúcie zo dňa 02. 12. 2014. Žalobca si predmetnú pohľadávku riadnym spôsobom prihlásil do konkurzu, čo preukazuje oznámenie správcu konkurznej podstaty Ing. Mariána Holúbeka adresované žalobcovi o tom, že na žalovaného bol vyhlásený konkurz. Žalobcu ako veriteľa označil v zozname veriteľov aj samotný žalovaný. Súd konštatuje, že návrh smeruje voči dlžníkovi, ktorý je v konaní pasívne legitimovaný. Žalovaný bol oddĺžený uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5OdK/459/2018 zo dňa 04. 09. 2018, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 174/2018, dátum vydania 10. 09. 2018. Účinky vyhlásenia konkurzu nastali v zmysle § 23 ods. 1 v spojení s § 199 ods. 9 ZoKR, dňom 11. 09. 2018. Žaloba na zrušenie oddĺženia dlžníka bola na súd podaná dňa 09. 07. 2019. Šesťročná lehota na podanie žaloby začala plynúť dňom 12. 09. 2018 a uplynula by dňa 12. 09. 2024 to znamená, že súd môže skonštatovať, že bola zachovaná lehota na podanie žaloby, pretože žaloba bola podaná do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka.

10. Súd konštatuje, že pri skúmaní skutočností ovplyvňujúcich poctivý zámer u dlžníka prihladal na žalovaného prísnejšie v zmysle § 166g ods. 3 ZoKR. Prísnejší postup súdu je odôvodnený tým, že žalovaný je nepochybne vysokoškolsky vzdelaná osoba v odbore ekonómia, má skúsenosti s podnikaním, nakoľko žalovaný od roku 1992 až do roku 2018, kedy si pozastavil živnosť, podnikal ako ekonomický a účtovný poradca (č.l. 10). V obchodnej spoločnosti R..Q..B., I..J.. „. P.“, so sídlom XXX XX A., S. X, O.: XX XXX XXX, pôsobil ako člen predstavenstva od roku 2009 (č.l. 11). V rokoch 2010 - 2015 pôsobil ako rozhodca S. J. A., J.. S.. Z..., J. J. XXX XX A., B. X, O.Z.: XX XXX XXX (č.l. 13). Na základe uvedeného, je teda dôvodný predpoklad, že problematike oddĺženia pochopí nepochybne lepšie ako iná skupina dlžníkov, často krát len so základným vzdelaním. Jedinou okolnosťou, ktorá by odôvodňovala miernejšie posudzovanie poctivosti zámeru, bola strata obydlia žalovaného.

11. Žalobca videl nepoctivosť zámeru žalovaného v tom, že podľa jeho názoru neuviedol dôležitú informáciu v návrhu na vyhlásenie konkurzu (§ 166g ods. 2 písm. c) ZoKR) a to, že 26 rokov podnikal, pričom z podnikania mal príjem. Úmyselne sa priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený na podanie návrhu na oddĺženie (§ 166g ods. 2 písm. e) ZoKR). V čase podania návrhu nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihladnutím na okolnosti musel vedieť (§ 166g ods. 2 písm. f) ZoKR). Zo správania dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom (§ 166g ods. 2 písm. g) ZoKR) a možno usudzovať, že mal snahu poškodiť veriteľa (§ 166g ods. 2 písm. h) ZoKR). Javí sa, že žalovaný má pobyt v niektorom zo susedných štátov (§ 166g ods. 2 písm. l) ZoKR), preto v čase podania návrhu na oddĺženie nemal Centrum hlavných záujmov na území SR. Žalovaný okrem, tohto nemal poctivý zámer pri oddĺžení, nakoľko nemal snahu sa s veriteľmi vysporiadať v rámci svojich možností a schopností a neposkytoval im potrebnú súčinnosť.

12. V spore o preskúmanie poctivého zámeru dlžníka, má súd nefahkú úlohu spravodlivo vyvažovať primárny účel oddĺženia (záujem na strane dlžníka) a záujmy stále neuspokojených veriteľov (nález ÚS SR z 10. 01. 2017, sp. zn. III. ÚS 570/2016). Súd v spore o zrušenie oddĺženia, musí dôsledne preskúmať správanie sa oddĺženého dlžníka vo všetkých vzájomných súvislostiach. To znamená, prihliadať na právny dôvod pohľadávky veriteľa, na časové aspekty konania dlžníka pred oddĺžením, na dlžníkove vzdelanie, životné skúsenosti, na okolnosti predchádzajúce oddĺženiu a zároveň aj na posúdenie otázky, či dlžník spadá do skupiny osôb, ktorým je právna úprava oddĺženia určená.

13. Žalobca tvrdil, že žalovaného nie je možné považovať za platobne neschopného, resp. pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, čím aj uviedol nepravdivú informáciu v návrhu, týkajúcu sa platobnej neschopnosti dlžníka. Žalovaný pred svojim oddĺžením vykonával 26 rokov účtovnícke poradenstvo a účtovnícke služby na základe živnostenského oprávnenia, ale odmeny za svoje služby inkasoval v hotovosti, nakoľko nikdy nemal zriadený bankový účet. V čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu, žalobca v okrese Lučenec eviduje niekoľko ponúk na pracovné miesto v odbore ekonómia, pričom žalovaný sa zamestnal až po vyhlásení konkurzu. Zároveň žalovaný v súčasnej dobe pôsobí ako člen predstavenstva obchodnej spoločnosti R..Q..B.. I..J.. „. P.“ a rovnako vykonával činnosť rozhodcu S. J. A. J.. S.. Z..., pričom v oboch pozíciách nepochybne poberal odmenu. Správcovi konkurznej podstaty, žalovaný zamlčal príjem, ktorý mal z výkonu vyššie uvedených činností. Žalovaný sa bránil tým, že v poslednej dobe sa mu v podnikaní nedarilo, nedokázal z tých príjmov splácať svoje dlhy, nakoľko okrem žalobcu má aj iných veriteľov, ktorých presne špecifikoval v zozname veriteľov. Okrem toho, je jediným žiteľom rodiny, nakoľko bývalý manžel odišiel na neznáme miesto do zahraničia a nechal tu všetky dlhy, ktoré si požičal od súkromných osôb a neplatil ani výživné, ktoré bolo stanovené súdom. Dlhy bývalého manžela chodili k nim domov vymáhať vymáhačské spoločnosti. Tieto dlhy žalovaný splácal aj s úžerníckymi úrokmi a popritom ešte splácal exekučné splátky a bol samo žiteľom rodiny. Odmenu ako člen predstavenstva v spoločnosti R..Q..B., I..J.. „. P., nepoberal žiadnu a navyše táto spoločnosť v roku 2010 vstúpila na základe veriteľského návrhu do konkurzu, takže od tohto roku, správu majetku úpadcu vykonáva ustanovený správca konkurznej podstaty. V pozícii rozhodcu S. J. A. J.. S.. Z..., kde pôsobil v rokoch 2010 - 2015, vykonával len administratívne a ekonomické práce, nikdy nerozhodoval ako rozhodca. Odmeny z činnosti pre rozhodcov boli vyplácané len v prípade ziskovosti súdu. O predstave o hospodárskych výsledkoch súdu, žalovaný súdu predložil prehľad tržieb tohto subjektu, kde v roku 2012 dosahoval hospodársky výsledok vo výške 3 Eur, v roku 2013 - 603 Eur, v roku 2014 - 3.545 Eur, v roku 2015 - 3.822 Eur a v roku 2016 - 1.716 Eur. Žalovaný sa považuje za platobne neschopného a preto v návrhu neuviedol nepravdivú informáciu.

14. Platobná neschopnosť fyzickej osoby je definovaná v ustanovení § 3 ods. 2 tretia veta ZoKR. Za platobne neschopnú je možné považovať fyzickú osobu, ktorá nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok. V zmysle predmetnej zákonnej definície, je podľa názoru súdu, možné žalovaného považovať za platobne neschopného, nakoľko je na jeho osobu vedených 26 exekučných konaní, a tým pádom platí domnienka, že bol v omeškaní s plnením finančného záväzku viac ako 180 dní viacerým veriteľom. Najstaršie exekučné konanie je voči žalovanému vedené od roku 2006. Táto skutočnosť vyplýva z indikatívnej informácie z Centrálného registra exekúcií zo dňa 16. 08. 2018, ktorá bola súdu predložená žalobcom. Vzhľadom k tomu, že exekučné konanie je možné začať len na podklade vykonateľného exekučného titulu a dosiahnutie vykonateľného exekučného titulu možno až po jeho splatnosti a exekučné konanie bolo vyvolané v roku 2006, možnosť skonštatovať platobnú neschopnosť. Spornou skutočnosťou v spore však bolo, či žalovaný mal finančné prostriedky na úhradu svojich dlhov a tieto neuhrádzal, pretože tak nechcel urobiť. Tento názor vyjadril žalobca. Súd vykonaným dokazovaním dospel k názoru, že u žalovaného sa nejednalo o situáciu, že by mal finančné prostriedky a dlhy nechcel uhrádzať. Žalovaný súdu preukázal, že mal viacerých veriteľov a do procesu oddĺženia vstupoval preto, že už zo svojich príjmov nebol schopný uhrádzať všetky záväzky voči veriteľom. Je pravdou, že žalovaný od roku 2009 pôsobil ako člen predstavenstva v obchodnej spoločnosti R..Q..B., I..J.. „R. P., avšak táto spoločnosť dňa 20. 02. 2010 vstúpila do konkurzu, kde povinnosť spravovať majetok prešla podľa § 44 ods. 1 ZoKR, na správcu konkurznej podstaty. To znamená, že aj v prípade, ak by žalovaný poberal nejakú odmenu za výkon tejto funkcie, tak tomu mohlo byť v trvaní jedného roka, nakoľko počas prebiehajúceho konkurzu, kde sa likviduje majetok spoločnosti, to už neprichádza do úvahy. Na tento príjem, nakoľko mohol byť teoreticky vyplatený pred ôsmymi pred vyhlásením konkurzu, nemohol súd prihliadať, nakoľko v spore nebolo ani preukázané, že bol žalovanému vyplatený. Rovnaká situácia nastala v prípade odmeny, ktorá mala byť žalovanému údajne vyplácaná za činnosť rozhodcu. Žalovaný pôsobil ako člen rozhodcovského súdu v rokoch 2010 - 2015, t.j. najneskôr tri roky pred vyhlásením konkurzu. Žalovaný uviedol, že ako rozhodca nikdy nerozhodoval, nakoľko na to nemal vzdelanie a odmenu nepoberal. Všetky tvrdenia žalobcu ohľadom vyplácanej odmeny, zostali z jeho strany len v rovine tvrdení a na ich preukázanie nebol navrhnutý žiaden dôkaz. Žalobca v ďalšom tvrdil, že žalovaný 26 rokov ako živnostník vykonával účtovnícke a ekonomické práce a poradenstvo a je nepochybné, že za svoju činnosť poberal odmenu, ktorú vzhľadom k tomu, že nemá zriadený bankový účet inkasoval v hotovosti. Zo strany žalobcu, neboli súdu na preukázanie tejto skutočnosti navrhnuté dôkazy a tento procesný útok žalobcu zostal len v rovine odhadov a tvrdení. Súd poznamenáva, že v spore je práve povinnosťou žalobcu, nielen dané skutočnosti tvrdiť, ale na podporu svojich tvrdení aj súdu dôkazy predložiť a pokiaľ to nie je v jeho možnostiach, požiadať súd o ich vykonanie. Je nepochybné, že žalovaný od roku 1992 do roku 2018 pôsobil ako samostatne zárobkovo činná osoba, ktorá má povinnosť predkladať daňové priznania a viesť účtovníctvo. Aj napriek tejto skutočnosti, žalobca súd nepožiadaval o vykonanie tohto dôkazu. Na základe uvedeného, preto súd dospel k názoru, že zo strany žalobcu nebolo preukázané, či a akú odmenu žalovaný poberal ako samostatne zárobkovo činná osoba a nebolo dokázané, že žalovaný bol schopný všetky dlhy splácať a teda nebol platobne neschopný. Na základe uvedeného, súd konštatuje, že v konaní nebolo preukázané, že žalovaný v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu nebol platobne neschopný a preto v návrhu uviedol nepravdivú informáciu ohľadom jeho platobnej neschopnosti.

15. Naplnenie znakov nepoctivého zámeru v tom smere, že dlžník sa úmyselne privedie do platobnej neschopnosti, len za tým cieľom, aby bol oprávnený podať návrh na oddĺženie, vidí súd v takom konkrétnom správaní dlžníka, ktorý úmyselne a zámerne vytvára podmienky na to, aby sa dostal do platobnej neschopnosti. To znamená žalobca v spore o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, musí súdu preukázať, že dlžník sa tak správal úmyselne. V prejednávanom spore, však žalobca súdu nepreukázal, že by žalovaný podnikol akékoľvek úmyselné konanie, ktorým by sa zámerne priviedol do stavu platobnej neschopnosti. Úmysel dlžníka tak súdu preukázaný nebol. Na základe opísaného považoval súd žalobu aj v tejto časti za nedôvodnú a súd má za to, že v zmysle uvedeného ustanovenia § 3 ods. 2 ZoKR je preukázaná platobná neschopnosť dlžníka.

16. Ďalším dôvodom na zrušenie oddĺženia žalovaného, mala byť skutočnosť, že žalovaný sa pri preberaní svojich záväzkov spoliehal na to, že svoje záväzky bude riešiť oddĺžením a mal snahu poškodiť veriteľa alebo zvýhodniť veriteľa, pričom u oboch dôvodov musí byť splnená podmienka, že sa dlžník tak choval pred podaním návrhu. Okolnosti tvrdené žalobcom, že žalovaný sa pri preberaní záväzkov spoliehal na skutočnosť, že svoje dlhy bude riešiť oddĺžením a mal snahu poškodiť veriteľa,

žalobca bližšie neodôvodnil, iba odcitoval ustanovenia zákona, ktoré danú problematiku upravujú. V prípade, že žalobca napáda poctivosť zámeru z dôvodu, že dlžník sa pri preberaní záväzkov spoliehal na to, že tento dlh bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom, musí súdu uviesť také relevantné skutočnosti, ktoré súdu indikujú, že dlžník sa vyslovene spolieha pri preberaní záväzku, najčastejšie v tesnej súvislosti s podaním návrhu, na to, že tento dlh bude riešiť konkurzom. Zo strany žalobcu neboli tieto skutočnosti preukázané. Nahliadnutím súdu do výpisu z Centrálného registra exekúcií predloženého žalobcom, mal súd za preukázané, že žalovaný mal veľké množstvo dlhov ktoré boli vymáhané exekučne v priebehu rokov 2006 - 2017, to znamená ide o dlhy „staré“. Žiadny zo záväzkov nevznikol bezprostredne pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu a preto nemožno žalovaného pričítať úmysel, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že tieto dlhy bude riešiť oddĺžením. Pokiaľ by súd každého dlžníka, ktorý využije zákonnú úpravu oddĺženia a rieši svoje dlhy oddĺžením považoval za nepoctivého, tak by tento inštitút úplne stratil opodstatnenie. V spore nebol preukázaný tento úmysel žalovaného. Rovnako nebolo dokázané, že žalovaný mal snahu poškodiť svojho veriteľa. Len zo situácie, že žalovaný neprebral a nereagoval na návrh žalobcu na splátkový kalendár, nemožno vyvodzovať jeho snahu veriteľa poškodiť. Rovnako skutočnosť, že žalovaný nemal zriadený bankový účet, nemožno paušalizovať ako snahu o poškodenie veriteľa. Žalovaný priznal, že nemal dôvod zriaďovať bankový účet, ktorý by mu exekútor, aj tak v konečnom dôsledku zablokoval. Počas niekoľko rokov prebiehajúcich exekučných konaní žalovaný s dvoma deťmi prišiel o strechu nad hlavou, chatu a auto a exekútorom uhradil záväzky aj v hotovosti. Žalobca uviedol, že vlastníkom bytu na ulici Š. E.. S.. Š. XX, sú deti žalovaného na základe C. W. R. XXX/X, preto je tvrdenie žalovaného, že o byt prišiel na dražbe chaotické. Súd túto skutočnosť objasnil na pojednávaní, pričom žalovaný uviedol, že na danej adrese býval samotný dlžník a jeho rodičia s dvoma samostatnými bytmi. Byt dlžníka bol vydražený a jeho rodičia svoj byt darovali počas života deťom žalovaného, čo vyplýva aj z výpisu z LV Č.. XXXX, P.Ú.. A., nakoľko sa tak chceli vysporiadať s vnúčatami. Aj samotný žalovaný nateraz obýva tento byt spoločne so synom a mamou, ktorá tam má zriadené právo bezplatného a doživotného užívania. Na túto skutočnosť, teda súd už ďalej neprihliadal. Ani týmito okolnosťami, žalobca súdu dostatočným spôsobom nepreukázal, že žalovaný mal snahu poškodiť veriteľa, tým že sa dal oddĺžiť. Súd pripomína, že žalovaný má okrem samotného žalobcu ďalších veriteľov, ktorých záväzky sa stali splatnými skôr ako záväzok voči žalobcovi, ktorý nadobudol pohľadávku za odplatu vo výške 100 Eur, preto bol žalovaný povinný plniť tieto záväzky pred dlhom voči žalobcovi.

17. Súd považoval v konaní za nesporné, že žalovaný mal v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu centrum hlavných záujmov na území Slovenskej republiky a námietku žalobcu považoval za irelevantnú. Zo strany žalobcu sa jednalo o ničím nepodložené tvrdenie, že žalovaný sa odhlásil z trvalého a prechodného pobytu a javí sa, že má pobyt v niektorom zo susedných štátov, napr. v Maďarsku, ktoré je vzdialené 30 km od Lučenca a preto tu nemal v čase podania návrhu, centrum hlavných záujmov (§ 166g ods. 2 písm. l) ZoKR).

18. V zmysle článku 3 Nariadenia EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2015/848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní, právomoc začať insolvenčné konanie majú súdy členského štátu, na ktorého území sa nachádza centrum hlavných záujmov dlžníka (ďalej len „hlavné insolvenčné konanie“). V prípade samostatne zárobkovej činnnej osoby sa za centrum hlavných záujmov považuje hlavné miesto jej podnikania, ak sa nepreukáže opak. Táto domnienka sa uplatňuje len vtedy, ak sa hlavné miesto podnikania fyzickej osoby neprenieslo do iného členského štátu počas obdobia troch mesiacov predchádzajúcich podaniu žiadosti o začatie insolvenčného konania.

19. To znamená, že v prípade samostatne zárobkovo činnnej osoby, ktorou žalovaný nepochybne bol (výpis zo živnostenského registra č.l. 33), sa za centrum hlavných záujmov považuje miesto, z ktorého skutočne riadi podnik a rozhoduje o svojich podnikateľských aktivitách. Takto založená medzinárodná právomoc sa bude týkať iba tých prípadov, kedy k dlžníkovmu úpadku došlo pri jeho podnikateľskej činnosti. Žalovaný na pojednávaní odmietol, akékoľvek tvrdenie o tom, že by bol z mesta A., kedykoľvek odišiel a navyše uviedol, že maďarský jazyk neovláda. V byte na ulici S. X, R. A. býval od roku 2011 do 31. 03. 2018, o čom súdu doložil dohodu o ukončení nájmu bytu na č.l. 45 obsahu spisu. Súd mal z obsahu spisu a rovnako aj z vyjadrenia žalovaného za preukázané, že žalovaný sa fyzicky zdržiaval na území Slovenskej republiky, kde sa stretával aj s záujemcami o služby, na území SR mal majetok a rovnako aj dosahoval príjmy, ktoré zdaňoval. Práve z jeho podnikateľskej činnosti pochádza väčšina dlhov voči Sociálnej poisťovni a Daňovému úradu Lučenec. Súd v tejto súvislosti len poznamenáva, že aj v prípade, ak by zo strany žalovaného došlo k zmene pobytu na územie iného štátu, automaticky to nezakladá

aj zmenu centra hlavných záujmov, pretože COMI (center of main interests) sa určuje v závislosti od kritérií, ktoré sú objektívne a zistiteľné tretími osobami a je potrebné ich posudzovať komplexne, nielen s ohľadom na miesto kde sa osoba nachádza. Vzhľadom k tomu, že zo strany žalobcu, nebol k tomuto dôvodu nepoctivého zámeru predložený žiaden relevantný dôkaz, súd neprihliadal na tento dôvod, ako skutočnosť, ktorá by zakladala zrušenie oddĺženia žalovaného.

20. Žalobca napádal poctivosť zámeru žalovaného pri oddĺžení aj tom smere, že z jeho správania po podaní návrhu nemožno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, nakoľko jemu ako veriteľovi neposkytol súčinnosť, návrh splátkového kalendára si neprevzal v odbernej lehote, zásielky od exekútora nepreberal a nevynaložil snahu získať zamestnanie, aj napriek tomu, že v okrese Lučenec je dopyt po zamestnancoch s ekonomickým vzdelaním. O svojich tvrdeniach súdu predložil pracovné ponuky z internetového portálu profesia.sk na č.l. 5 - 9; fotokópiu neprebratej zásielky s návrhom splátkového kalendára adresovanej žalovanému na č.l. 65 a tri verejné vyhlášky Daňového úradu Banská Bystrica, pobočka Lučenec o doručení písomností žalovanému na č.l. 66 - 68. Žalovaný na pojednávaní pripustil, že sa mohlo stať, že niektoré zásielky od žalobcu neprevzal, ale nebolo to z jeho strany úmyselné konanie. Nachádzal sa v tak neprijateľnej finančnej situácii, že svoje dlhy už nebol schopný uhrádzať. Žalovaný sa voči tvrdeniam žalobcu bránil tým, že po vyhlásení konkurzu, spolupracoval so správcom konkurznej podstaty, o čom súdu predložil zápis so stretnutia so správcom na č.l. 34 obsahu spisu. Rovnako sa po vyhlásení konkurzu zamestnal na dobu neurčitú u JUDr. Jany Debnárovej - súdnej exekútorky, so sídlom 984 01 Lučenec, ul. T. Vansovej 2, IČO: 45 029 164, kde vykonáva administratívne práce, o čom súdu predložil pracovnú zmluvu zo dňa 17. 10. 2018 (č.l. 40 - 42). Pred vyhlásením konkurzu nebol nezamestnaný, naopak pracoval ako SZČO od roku 1992 až do 09. 11. 2018, kedy si dal pozastaviť živnosť (č.l. 44), nakoľko po oddĺžení sa zamestnal na pracovný pomer a nie je v jeho silách uhrádzať aj odvody do Sociálnej poisťovne ako živnostník a nechcel po oddĺžení produkovať nové dlhy a záväzky. V priebehu konkurzu, správcovi emailom zo dňa 14. 10. 2019 oznámil, že mu zomrel otec a preto možno predpokladať, že bude dedičom. Na súdnom pojednávaní žalovaný súdu doložil Uznesenie notára ako súdneho komisára JUDr. Martina Palovčíka sp. zn. 14D 745/2019 zo dňa 19. 12. 2019, právoplatné dňa 19. 12. 2019 po poručiťovi D. Š., W.. XX. XX. XXXX, na základe ktorého žalovaný zdedil osobné motorové vozidlo značka PEUGEOT, EV.Č.: A., v hodnote 200 Eur, ktoré bude ponúknuté na speňažovanie v rámci konkurzu. Potvrdeniami o úhrade splátok Centru právnej pomoci, žalovaný súdu preukazoval, že svoj dlh voči Centru právnej pomoci spláca pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 14 Eur od 12. 10. 2018.

21. Po posúdení všetkých predložených dôkazov, súd dospel k názoru, že po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu, žalovaný konal poctivo a mal snahu napraviť svoje správanie pred vyhlásením konkurzu. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29 NSČR 47/2013, v zmysle záverov ktorého, posúdenie, či dlžník (ne)sleduje podaním návrhu na oddĺženie nepoctivý zámer, je logicky naviazané na hodnotenie skutočností, ktoré sa udiali v určitom časovom rámci, spravidla pred začatím konania o vyhlásenie konkurzu. Pritom je samozrejme potrebné mať na pamäti, že o spôsob riešenia svojho úpadku oddĺžením žiadajú typovo aj osoby, ktoré si svoju úpadkovú situáciu (alebo hroziaci úpadok) privodili do istej miery ľahkomyselným, márnratným alebo všeobecne málo zodpovedným prístupom k svojim majetkovým záležitostiam (počínajúc napr. reťazením úverov, pôžičiek, či dokonca utrácaním peňazí v hracích automatoch), ale v určitej fáze života (spravidla časovo úzko prepojenou s dobou zahájenia konkurzného konania) sa rozhodli tento prístup zmeniť a svoje ekonomické problémy riešiť zmysluplnou cestou v konkurznom konaní. Pokiaľ je takáto premena pravdivá, nie je dôvod vylučovať dlžníka „a priori“ z režimu oddĺženia.

22. V tomto smere, súd prihliadal na správanie sa žalovaného, ktorý sa v rámci konkurzu snaží poctivo vysporiadať s veriteľmi a správcovi poskytoval potrebnú súčinnosť. Do konkurzu nevstupoval ako nemajetný, ale ponúkol na odpredaj svoj nehnuteľný majetok parc.č.: XXXXX, evidované na A. Č.. XXXX, P.Ú.. U. vo výmere 142 m² a pozemok parc.č.: XXXXX, evidované na A. Č..: XXXX, P.Ú.. U. vo výmere 138 m², čo preukázal výtláčkom z OV č. 133/2019 zo dňa 12. 07. 2019 (č.l. 37). Rovnako o prebiehajúcom dedičskom konaní po zosnulom otcovi, žalovaný informoval správcu konkurznej podstaty. Súd zároveň vyjadruje presvedčenie, že dlžník sa po oddĺžení snaží napraviť stav, ktorý vyvolal predchádzajúcou neehospodárnou správou svojho majetku, pretože sa zamestnal na pracovný pomer. Z dôvodu, aby neprodukoval nové dlhy, pozastavil si živnosť a pravidelne uhrádza svoj záväzok voči Centru právnej pomoci ako oddĺžením nedotknutú pohľadávku podľa § 166c písm. b) ZoKR. Žalovaný preto, skutkovými tvrdeniami a predloženými dôkazmi, súdu preukázal poctivosť

svojho zámeru pri oddĺžení a snahu vymaniť sa z dlhovej pasce zapríčinenej nielen konaním samotného žalovaného, ale aj jeho bývalého manžela a opätovnú snahu zaradiť sa do spoločnosti ako poctivý občan.

23. Zo strany žalovaného bol navrhnutý ako dôkaz výsluch správcu konkurznej podstaty Ing. Mariána Holúbeka. Súd predmetný návrh na vykonanie dôkazu zamietol, nakoľko predmetný výsluch svedka súd nepovažoval za potrebný, keďže skutočnosť, že správcovi konkurznej podstaty poskytoval potrebnú súčinnosť, žalovaný preukázal listinnými dôkazmi. Žalovaný pripojil na preukázanie tvrdených skutočností komunikáciu so správcom konkurznej podstaty prostredníctvom emailu, v ktorom žalovaný okrem iného aj informoval ohľadom dedičského konania. Rovnako bola predložená časť poučenia s podpisom osoby žalovaného preukazujúca skutočnosť, že žalovaný sa dostavil do kancelárie správcu konkurznej podstaty a na poučení sa osobne zúčastnil.

24. Po podrobnom preskúmaní dôvodov na zrušenie oddĺženia a konania žalovaného pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu a po oddĺžení, súd dospel k názoru, že nebolo zo strany žalobcu dostatočným spôsobom preukázané nepoctivé konanie žalovaného a ani úmysel žalovaného poškodiť veriteľov. Žalovaný využil zákonnú právnu úpravu oddĺženia a nespadá do skupiny dlžníkov s nepoctivým zámerom. Dlžník sa aj vlastným pričinením dostal do finančne nevládnuteľnej a ekonomicky neudržateľnej situácie, a preto podstúpil proces oddĺženia formou konkurzu. Svojim konaním po oddĺžení súdu preukázal, že jeho snaha o opätovné sa zaradenie do spoločnosti bez záväzkov je skutočná.

25. Na základe vyššie skonštatovaného a prihliadajúc na aktuálnu právnu úpravu poctivého zámeru, súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

Podľa ustanovenia § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. O trovách konania súd rozhodol tak, že úspešnému žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech nepriznal voči žalobcovi náhradu trov konania, nakoľko z obsahu spisu mal súd za preukázané, že mu ako úspešnej strane sporu žiadne trovy konania v zmysle § 251 CSP nevznikli. Súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26. 10. 2016, v zmysle záverov ktorého, ak úspešnej strane sporu alebo strane, ktorá procesne nezavinila zastavenie konania, preukázateľne v konaní žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli, súd jej nárok na náhradu trov konania neprizná.

Poučenie:

Proti tomuto súdnemu rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozhodnutia na Okresnom súde Banská Bystrica vo vyhotovení dvojmo (2).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Banská Bystrica dňa 30. júla 2020

JUDr. Dominika REJDOVIANOVÁ
s u d c a
Za správnosť vyhotovenia:
Mgr. Nicole Oravkinová